

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8Nt/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010175
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2519010175.2

Uznesenie

Okresný súd Piešťany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a prísediacich Evy Lechnerovej a Milana Boďa, v trestnej veci odsúdeného K. F., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí dňa 4. decembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného K. F., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Želiezovce, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 16T/71/2017, odsúdeného pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, z a m i e t a ,

nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Dňa 7.8.2019 bolo Okresnému súdu Piešťany doručené podanie odsúdeného K. F., ktorým žiadal o povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 16T/71/2017. Žiadosť odsúdený odôvodnil ako novou skutočnosťou novelou ustanovenia § 212 Trestného zákona, s tým, že súčasná právna úprava je pre neho priaznivejšia, mala by byť pripustená retroaktivita tejto novely, a to má byť dôvodom na iné rozhodnutie o vine a treste.

Dňa 30.9.2019 bolo súdu doručené odsúdeným doplnenie dôvodov návrhu na povolenie obnovy konania. V podaní uviedol, že sa nachádza vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, kde bol asi v mesiaci august 2019 zaradený aj V. H. s ktorým sa zoznámili a keďže je z V. často sa rozprávali, kedy spomenul, že chodieval do J. do klubu G.. Odsúdený mu mal porozprávať všetko o svojej trestnej veci a V. H. mu povedal, že niekedy v mesiaci január 2017, keď bol naposledy v tom klube, keď z neho odchádzal, niekedy nadržanom, cestou do herne stretol dvoch neznámych mužov, ktorí od neho pýtali cigaretu, ktorú im dal a taktiež mu ponúkli nejaké stavebné náradia, ktoré mali v cestovnej taške. Hovorili mu, že to vedia predať za dobrú cenu alebo to vymenia za nejaké drogy, čo odmietol. Povedal, že to mohlo byť aj v tú noc, kedy sa stal skutok. Domnieva sa preto, že išlo o tie isté osoby, ktoré aj on so svedkom Y. opísal na súde. Preto sa domnieva, že táto skutočnosť môže vnieť nové svetlo do celého konania. Ďalšou skutočnosťou je že v mesiaci september 2019 bol na oddiel preradený G. Š. z J., s ktorým sa pozná z minulého výkonu trestu, ktorý mu povedal, že keď bol oslavovať svoje prepustenie z výkonu trestu v mesiaci február 2017, keď vychádzal z herne stretol známeho a išli spolu do mesta, pričom keď išli okolo nejakej pizzerie mu povedal, že tam vykradol pasáž a zobral nejaké náradie a že to predal za „pár šupov“ a nič z toho v podstate nemal. Túto skutočnosť považuje za veľmi podstatnú, ktorá môže dokázať jeho nevinu.

Dňa 2.12.2019 bolo súdu doručené doplnenie návrhu na povolenie obnovy konania prostredníctvom ustanoveného obhajcu v ktorom uviedol, že odsúdený pri porade s obhajcom uviedol, že osobou, ktorá sa mala G. Š. priznať k vykradnutiu pasáže je G. F. alebo F., mal by mať 28 až 30 rokov a je z dediny pri J. a môže byť aj vo väzbe pre krádež. Navrhujú, aby v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania boli vypočutí svedkovia G. Š., po zidentifikovaní G. F. alebo F. a V. H.. Svedecké výpovede týchto svedkov sú takými novými skutočnosťami, súdu skôr neznámymi, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného K. F. alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Navrhujú, aby súd zrušil predmetný rozsudok v časti výroku o vine, výroku o uloženom treste, výroku o náhrade škody, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Na verejnom zasadnutí súd vypočul odsúdeného, oboznámil spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8Nt/43/2019, z neho predovšetkým návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zo dňa 2.8.2019 a 25.9.2019, návrh na povolenie obnovy konania podaný obhajcom zo dňa 2.12.2019, lustráciu zboru väzenskej a justičnej stráže, aktuálny odpis z registra trestov, pripojený spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/71/2017 a z neho najmä podstatný obsah rozsudku Okresného súdu Piešťany z 23.5.2018, sp. zn. 16T/71/2017 a uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 6.12.2018, sp. zn. 5To/121/2018.

Z dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 23.5.2018, sp. zn. 16T/71/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 6.12.2018, sp. zn. 5To/121/2018 bol K. F. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno e) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že napriek tomu, že bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Trnava spisová značka OT/139/2015 zo dňa 21.07.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.07.2015, za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, a napriek tomu, že bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 3 spisová značka 3T/48/2016 zo dňa 08.03.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.03.2016, za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a iné, za čo súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Piešťany spisová značka 1T/160/12 zo dňa 09.09.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.04.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava spisová značka 6To/120/2013 zo dňa 17.04.2014, v čase medzi 01:15 hodinou až 03:15 hodinou dňa 29.01.2017 v J., na ulici J. J.Ž., vošiel presne nezisteným spôsobom do nebytových priestorov suterénu rodinného domu číslo XXXX/X, kde presne neustáleným prineseným predmetom páčením odstránil petlicu uzamknutia latkových dverí pivnice patriacej k bytu E. H., po otvorení ktorých vošiel neoprávnene do vnútra tejto pivnice, odkiaľ zobral a vyniesol von veci, a to vonkajšie záhradné čerpadlo značky Settegarden 800, vibračnú tmavozelenú brúsku značky Black & Decker 300, vibračnú žltozelenú brúsku značky Bosch 350 W, akumulátorovú vŕtačku značky Parkside, teplovzdušnú pištoľ 2000 W, elektrickú vŕtačku 500 W, delta brúsku značky Ferm, brúsku na vŕtáky značky Parkside, záhradné čerpadlo žltej farby značka River Garden 750, 1 sadu frézok do dreva, 1 sadu frézok do tehly, 1 sadu nástrčkových kľúčov zvaných golasada a ďalej neoprávnene vošiel cez neuzamknuté dvere pivnice patriacej k bytu U. Š. do jej vnútra, odkiaľ neoprávnene zobral a vyniesol von elektrickú ručnú kotúčovú pílu červenej farby, po čom všetky tieto veci, okrem uvedeného čerpadla značky Settegarden 800, ktoré z presne nezistených dôvodov zanechal voľne stojace na chodbe vedúcej k pivniciam, vo vopred pripravených taškách prepravil v J. k hotelu U., kde ich následne uschoval v izbe číslo XXX tohto hotela, ktorú v tom čase užíval so súhlasom osoby jej prenajímateľa, čím poškodenému E. H. spôsobil škodu krádežou vo výške 302,40 Eur a poškodením petlice vo výške 15 Eur a poškodenému U. Š. škodu krádežou vo výške najmenej 106,80 Eur, za čo bol K. F. odsúdený na ďalší úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom strázenia a trest prepadnutia vecí, a to 1 ks čiernej plátennej tašky s obsahom 1 ks tmavá kukla s výrezom na oči a 1 pár záhradných rukavíc a to 1 ks červeno čierny pajser o dĺžke 48 cm, 3 ks skrutkovačov, 1 ks kladivko na sklo červenej farby o dĺžke 15 cm, 1 ks kladivko tesárske s čiernou rúčkou o dĺžke 26 cm, 1 ks skrutkovač s bitmi s čiernou žltou rúčkou o dĺžke 27 cm, 1 ks červeno čierny pajser o dĺžke 30 cm, 1 ks

hasiaci kľúč s čiernou rúčkou o dĺžke 31 cm, 1 ks pákové nožnice červenej farby s čiernymi rúčkami o dĺžke 61 cm, 1 ks pajser veľký červeno čierny o dĺžke 70 cm, 1 ks kufrík s detským motívom o rozmeroch 65 cm x 23 cm x 10 cm s obsahom 32 zväzkov kľúčov, niekoľko samostatných kľúčov, jeden zväzok troch šedých diaľkových ovládačov, jeden zväzok AUDI kľúčov, jeden kľúč zn. Mercedes, jeden ks kľúča Citroen s bezpečnostným kľúčom, tri samostatné bezpečnostné kľúče, 3 motýľkové bezpečnostné kľúče a z toho dva o dĺžke 6,5 cm, jeden o dĺžke 16,5 cm a veľká cestovná taška čiernej farby so zapínaním na zips s dvoma ušami, dvoma kolieskami o dĺžke 70 cm. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodeným U. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko J., R. XXX/X, škodu vo 106,80 Eur a E. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko J., J. J. XXXX/X, škodu vo výške 317,40 Eur.

Obžalovaný pri výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že sa priznáva, uznáva svoju vinu a skutok ľutuje, namietal ale výšku škody. Ku skutku bližšie uviedol, že bol vtedy v noci na ulici J. J.Á. Y. J.. Keď sa tadiaľ prechádzal, uvidel na jednom dome otvorené dvere, tak tam vošiel. Mal so sebou aj baterku, ktorou si svietil, išiel do suterénu, kde videl pivnicu s takými latkovými dverami, zamknutú len visacím zámkom cez pelicu, tak so svojim šroubovákom tú petlicu vylomil a vošiel do tej pivnice, tam našiel to náradie, presne to čo je napísané v uznesení. Potom si všimol ešte jednu miestnosť, ktorá nebola zamknutá a z nej zobral elektrickú ručnú kotúčovú pílu červenej farby. Tieto veci si naložil do veľkej športovej tašky s logom NIKE, ktorú si tam priniesol a ešte do jednej tašky, čo zaistili pri domovej prehliadke. Túto druhú tašku našiel v tej pivnici, z ktorej zobral väčšiu časť náradia. Veci si vyniesol von, potom sa ešte raz vrátil, lebo chcel zobrať aj to čerpadlo, čo sa mu nezместilo do tašky a nechal ho pred pivnicami, ale vtedy ho tam niekto vyrušil, nejaký chalan, asi sused. On si ho nevšímal, ani ho nevie opísať. Potom hlavnými dverami vyšiel von a išiel k hotelu Š., kde ho čakal V. Y. na aute V. M.. V aute s ním bola Z., jej priezvisko nevie, videl ju prvý krát, ona šoférovala. Do auta naložil tie dve tašky s tým náradím a odviezli sa k hotelu U.. Tam všetci vystúpili z auta, on si zobral tie tašky a išli všetci traja hore na izbu. Chvíľu boli na izbe a potom všetci spolu odišli. Jednu z tých tašiek s náradím, v ktorej bola priamočiara píla, nejaká vibračná brúska a ešte niečo, dal V. Y., ktorý si ju nepýtal, ale si ju zobral. Obžalovaný mu ju dal za to, že mu pomohol a odviezol ho. Veci plánoval predsať, aby mal na bývanie.

Obžalovaný pri výsluchu na hlavnom pojednávaní 06.09.2017 uviedol, že skutok kladený mu za vinu v obžalobe nespáchal. Veci, ktoré boli u neho zaistené pri domovej prehliadke neukradol, ale ich spolu s V.Š. Y. kúpili. Nakoľko v noci nemohol spať, nudil sa, tak sa šiel v kritický čas poprechádzať po meste, kde náhodne stretol dvoch mladých mužov, ktorých nepoznal, lebo nikdy predtým ich nevidel. Stretol ich práve vtedy, keď telefonoval s V. Y., bola to náhoda. Títo mu ponúkali na predaj nejaké veci, ktoré mali naložené v dvoch taškách. V. Y. povedal, že ich pozná a príde za nimi. Hovorili po slovensky, mali od 25 do 30 rokov, nemali žiaden prízvuk, zrejme narkomani, ale to nevie, iba si to myslí, že veci predávali, aby mali na drogy. Čo mali v tých taškách, to nevedel, vraveli mu, že je tam nejaké náradie, on sa do tašiek pozeral až na hoteli, na mieste sa do nich pozeral V. Y.. Obžalovanému to prišlo podozrivé, ale chcel tie veci, lebo nebol zárobkovo činný a myslel si, že sa na tom bude dať zarábať. Vraveli mu, že tie veci nie sú z trestnej činnosti.

Vo veci 16T/71/2017 bolo rozhodnuté na základe vykonaného dokazovania, z ktorého vyplynulo, že skutok spáchal obžalovaný. Obžalovaného z tejto trestnej činnosti priamo usvedčovali výsledky domovej prehliadky, pri ktorej bola v jeho obydli zaistená časť vecí pochádzajúcich z krádeže. Taktiež ho usvedčovali prehraté kamerové záznamy, z ktorých je zrejme, že v kritickom čase sa pohyboval neďaleko miesta činu v tmavomodrej prešívanej bunde s kapucňou a s plátennou cestovnou taškou prehodenou cez rameno. Nepriamo ho usvedčoval aj svedok H. H., ktorý obžalovaného pristihol pri čine. Nepriamo preto, lebo svedok H. H. si nebol celkom istý osobou obžalovaného, keďže do celej tváre mu pre kapucňu na hlave nevidel, no podľa svedka obžalovaný výškovo páchatelovi zodpovedal. Predovšetkým ale svedok popísal, že na mieste činu počul šuchot bundy, takej šuštíakovej a páchatel'a videl v tmavomodrej prešívanej bunde s kapucňou na hlave, teda presne v tej, ktorú mal obžalovaný v kritický večer podľa kamerových záznamov na sebe a ktorá bola zaistená aj pri domovej prehliadke. Presne túto bundu svedok opoznal aj na hlavnom pojednávaní. Obžalovaného ďalej z trestnej činnosti usvedčovala jeho vlastná výpoveď z prípravného konania, v ktorej podrobne a súvisle opísal okolnosti spáchania skutku, ako aj motív svojho konania. Uvádza pritom také podrobnosti /najmä o mieste činu/, ktoré mohol poznať len on ako páchatel', teda osoba, ktorá bola na mieste činu. Pritom tvrdil, že tam nikdy nebol. Taktiež ho usvedčovali výpovede svedka V. Y. z prípravného konania, ktorému sa priznal, že veci ukradol, ale aj výpoveď svedkyne Z. Z., ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, potvrdila,

že žiadne iné osoby pri aute nevidela, hoci šoférovala auto V. M., v ktorom viezla svedka V. Y., ktorého zaviezla ku F. Y. J., kde sa svedok Y. stretol s obžalovaným, ktorý im do kufra naložil nejaké veci, ktoré odviezli do hotela U., pričom išlo o dve ťažké cestovné tašky. V prípravnom konaní sa žiadna z týchto osôb ani slovom nezmenila, že došlo v noci ku kontaktu s ďalšími dvomi osobami, ktoré im mali tie kradnuté veci predať. Týmto výpovediam súd uveril, nakoľko do seba vzájomne zapadali a dopĺňali sa. Na hlavnom pojednávaní došlo k zmene výpovedí obžalovaného a svedka V. Y., kde sa títo snažili súdu predostrieť „pravdivú“ verziu, že veci spoločne kúpili od dvoch osôb (skutočných páchatel'ov), týmto výpovediam súd neuveril. Predovšetkým obaja nevedeli racionálne vysvetliť zmenu svojich výpovedí resp. nevedeli racionálne zdôvodniť to, prečo tak významnú skutočnosť, akou je kúpa tých vecí od iných osôb, neuviedli už pri prvotných výpovediach. Medzi ich výpovediami na hlavnom pojednávaní boli neprehliadnuteľné rozpory v tom smere, kto údajné dve predávajúce osoby kontaktoval, kto s nimi hovoril a kto ich poznal. Túto obhajobnú argumentáciu obžalovaného tak považoval súd za účelovú, produkovanú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Okrem toho svedok H. L. potvrdil, že mu uvedenú noc obžalovaný telefonoval, že potrebuje odvieť nejaké náradie s tým, že mu dá peniaze na benzín alebo náradie za náklady, avšak keďže svedok už bol doma v P., zavolať svedkovi V. Y., z ktorým sa predtým viezol zo R., či by nemohol obžalovaného s vecami odvieť.

Odsúdený K. F. na verejnom zasadnutí uviedol, že svedok H. ho neidentifikoval, iba bundu opoznal, nebola urobená žiadna rekognícia. Podľa § 255 súd sa má držať dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, kde svedok Y. uviedol v zápisnici dňa 8.3.2017, pričom odsúdený citoval časť výpovede svedka Y. zo svojich poznámok. Sú dvaja svedkovia, ktorí jednoznačne dopĺňujú výpoveď svedka Y. na hlavnom pojednávaní a to G. Š., V. H. C. G. F., ktorého Š. identifikoval ako páchatel'a a chce, aby boli títo svedkovia vypočutí na ďalšom verejnom zasadnutí.

Prokurátorka uviedla, že navrhuje zamietnuť návrh odsúdeného na vypočutie svedkov z dôvodu, že považuje vinu odsúdeného za dostatočne preukázanú a pokiaľ ide o obsah žiadosti, údaje uvádzané ohľadom týchto svedkov sú príliš všeobecné, s tým, že v zásade považujem výpoveď Y. na hlavnom pojednávaní ako nevierohodnú.

Obhajca uviedol, že na základe rozhovoru s odsúdeným doplnil návrh aj on hlavne v tom smere, aby bolo možné identifikovať osoby, ktoré ako svedkov navrhujú vypočuť. Na základe výpovede svedka G.Á. Š., ktorý má poznať ako svojho známeho ďalšieho svedka F., ktorý sa mu chválil, že v J. vykonal túto krádež v inkriminovanom čase a na inkriminovanom mieste, identifikovať svedka by nebol problém po vypočutí svedka Š.. Čo sa týka tretieho svedka V. H., ten bol tiež vo výkone trestu v Ž., kde sa s odsúdeným F. stretol. Tento svedok sa t.č. už v Ž. nenachádza, navrhujú aj tohto svedka pred rozhodnutím v tejto veci predvolať a vypočuť.

Podľa § 295 odsek 2 Trestného poriadku s poukazom na § 272 odsek 3 Trestného poriadku súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté odsúdeným, a to výsluchy svedkov G. Š., V. H. C. G. F..

Prokurátorka v záverečnom návrhu uviedla, že navrhuje, aby súd návrh odsúdeného zamietol s tým, že nepovolí obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 16T/71/2017. Poukazuje na skutočnosť, ktorú uvádzala vo vzťahu k navrhnutým svedkom ako aj zo samotného návrhu vyplýva, že tento je príliš všeobecný. Uvedené osoby mali ponúkať len nejaké náradie a vykradnúť nejakú pasáž, teda zastáva názor, že svedkovia ponúknuť odsúdeným nevypovedali žiadne také konkrétne skutočnosti, z ktorých by mohol mať senát preukázané, že by závery I. stupňového aj odvolacieho súdu boli vážnym spôsobom spochybnené. Poukazuje na to, že s obranou odsúdeného sa súdy vysporiadali v tom smere, že išlo o obranu účelovú, pričom na hlavnom pojednávaní bolo jednoznačne preukázané, že tieto skutočnosti tvrdené obžalovaným a svedkom Y. na hlavnom pojednávaní neboli nimi prezentované v prípravnom konaní, naopak odsúdený sa k trestnej činnosti priznal. Počas hlavného pojednávania bola zásadnou tiež výpoveď svedkyne Z., ktorá o účasti dvoch osôb nehovorila, naopak v kontexte kamerových záznamov práve z jej výpovede vyplynulo, že odsúdený sa na nejaký čas, pokiaľ tieto veci nakladali a vykonávali manéver s autom, vzdialil a v tom čase bola osoba s rovnakou bundou opoznaná svedkom H., kedy bolo evidentné, že na mieste činu zostala ešte jedna pripravená taška s náradím. Bolo preto zrejmé, že sa pre ňu vrátil práve odsúdený, o čom vypovedala, že sa na nejaký čas vzdialil, pokiaľ otáčali vozidlo. Bližšie poukazuje na závery tak I. stupňového ako aj odvolacieho súdu. Poukazuje na to, že svedkovia navrhnutí obžalovaným tieto závery spoľahlivo nevyvracajú.

Obhajca v záverečnom návrhu uviedol, že majú za to, že práve výsluchom svedkov Š., H. C. F. by boli ešte bližšie upresnené skutočnosti ku krádeži a k páchatelom tejto krádeže. Majú za to, že potreba výsluchu týchto troch svedkov je daná a sú to také právne skutočnosti z ich výpovedí vyplývajúce, ktoré by odôvodňovali zmenu výroku o vine a následne aj zrejme výrok o treste. Preto navrhujú, aj keď súd výsluchy týchto svedkov odmietol, v nadväznosti na výsluchy týchto svedkov navrhujú obnovu konania povoliť, tak ako v návrhu navrhli.

Odsúdený v záverečnom návrhu uviedol, že skutočnosti, ktoré v podaní uvádzal, výpoveď Š., ktorý vie, kde presne mu povedal F., kde to bolo ukradnuté, táto výpoveď nie je všeobecná ako uvádza prokurátorka. Tieto výpovede môžu zmeniť jeho vinu a môžu doplniť výpoveď svedka Y., ktorú uznal súd neskôr ako nedôveryhodnú výpoveď. Preto žiada súd, aby títo svedkovia boli vypočutí, má na to zo zákona právo, bolo by učené spravodlivosti za dosť, aby boli títo svedkovia vypočutí.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 397 odsek 2 Trestného poriadku, o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a súčasne tieto skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Za skutočnosti súdu skôr neznáme v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním založeným na revíznom princípe. V konaní o povolenie obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí vyplynulo, že súd pri kvalifikácii trestného činu vychádzal z ustanovení § 212 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku aj v čase vyhlásenia rozsudku, a to aj vzhľadom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zjednotenie výkladu zákona v otázkach právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky jednočinného súbehu trestného činu krádeže vlámaním podľa § 212 Trestného zákona a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona spáchaného závažnejším spôsobom - vlámaním v zmysle § 138 písmeno e) Trestného zákona, pomeru špeciality a zásady ne bis in idem, sp. zn. Tpj 78/2011 prijatého 12. decembra 2011. Podľa tohto stanoviska, ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, pri použití § 138 písmena e) Trestného zákona. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona).

Jednou z nových skutočností v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, ktorá nebola súdu v čase rozhodovania známa, je novela Trestného zákona účinná od 1.8.2019, kde došlo k zmene ustanovenia § 212 oproti predchádzajúcej úprave, tak ako to uviedol odsúdený v návrhu. Novela trestného zákona však sama o sebe nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Trestný zákon v § 2 upravuje jeho časovú pôsobnosť, pričom zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. V časovej pôsobnosti je vyjadrená aj ústavná zásada vylúčenia retroaktivity (spätnej pôsobnosti), ak by to bolo pre páchatel'a nepriaznivejšie. Použitie retroaktivity v prospech páchatel'a je však povinné. Možná je však v tomto prípade konkurencia viacerých zákonov a to všetkých zákonov od času spáchania trestného činu do vynesenia rozsudku. Za priaznivejší z viacerých zákonov platných v čase od spáchania trestného činu do vynesenia rozsudku treba považovať ten zákon, ktorý pri použití súhrnu všetkých jeho ustanovení vzťahujúcich sa na súdený trestný čin poskytuje miernejší výsledok pre obvineného. Tak ako je uvedené, ustanovenie § 2 Trestného zákona má na zreteli zmeny trestného zákona iba v období od spáchania trestného činu do vyhlásenia rozsudku, pričom vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/71/2017 bol rozsudok vyhlásený dňa 23.5.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 6.12.2018, sp. zn. 5To/121/2018, kedy bola vec právoplatne skončená. Zmena Trestného zákona v ustanovení § 212 nadobudla účinnosť dňom 1.8.2019, teda po vyhlásení rozsudku v danej veci ako aj po nadobudnutí jeho právoplatnosti.

Dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.8.2009, sp. zn. 6Obo 57/2009)

Ustanovenie § 349 odsek 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. (stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 44/2013) S poukazom na citované stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zmena Trestného zákona v ustanovení § 212, ktorá nastala po vynesení rozsudku (v danom prípade až viac ako rok po právoplatnom skončení veci) nepredstavuje novú skutočnosť súdu skôr neznámu, keďže táto skutočnosť v čase vynesenia rozsudku ani neexistovala, preto neboli splnené podmienky na obnovu konania.

Obnova konania z dôvodu zmeny ustanovenia § 212 Trestného zákona s účinnosťou od 1.8.2019 tak nie je dôvodná.

Čo sa týka dvoch nových svedkov ako aj ďalšej osoby, ktorá mala byť stotožnená jedným zo svedkov ako páchatel' daného skutku, treba uviesť, že odsúdený už na hlavnom pojednávaní zmenil výpoveď z prípravného konania, kde sa ku skutku priznal tak, že skutok spáchali dve neznáme osoby, ktoré mu predali časť vecí, ktoré u neho boli nájdené pri domovej prehliadke. Teda odsúdený už v priebehu hlavného pojednávania tvrdil, že skutok nespáchal a tento mali spáchať iné osoby, pričom v tomto smere zmenil na hlavnom pojednávaní výpoveď aj svedok V.Š. Y., ktorý tvrdil, že náradie kúpili od dvoch neznámych osôb. Vzhľadom k tomu, že výpovede odsúdeného a svedka Y., ktoré urobili na hlavnom pojednávaní si navzájom odporovali, pričom trestná činnosť bola odsúdenému jednoznačne preukázaná, nie len jeho výpoveďou a výpoveďou svedka Y. z prípravného konania, ale aj výpoveďami svedkov Z., L. C. H., ako aj kamerovými záznamami i vecami nájdenými pri domovej prehliadke, pričom všetky

tieto dôkazy tvorili taký neprerušovaný sled na seba nadväzujúcich skutočností, ktoré bez akýchkoľvek pochybností preukazovali vinu odsúdeného.

Vzhľadom na to, že súd už v konaní na hlavnom pojednávaní úplne vylúčil obranu odsúdeného, že skutok mali spáchať iné dve osoby, od ktorých časť vecí len kúpil, je výsluch ďalších svedkov, ktorí by mali preukazovať takto postavenú obranu odsúdeného, už bezpredmetný. Okrem toho odsúdeným navrhnutý svedok V. H. mal odsúdenému uviesť, že niekedy v januári 2017 mu dvaja neznámi muži ponúkali náradie, ktoré mali v cestovnej taške, ktoré odmietol, teda nevie presný deň ani nepozná tieto osoby, pričom rovnaká obrana odsúdeného o dvoch neznámych mužoch, od ktorých kúpil náradie v cestovnej taške, bola už v konaní vo veci samej vyvrátená. Odsúdeným navrhnutý svedok G. Š. mal odsúdenému uviesť, že sa mu G. F., resp. F. mal priznať, že vykradol nejakú pasáž v J. odkiaľ odcudzil náradie, avšak ani táto informácia nepreukazuje, že by malo ísť o okolnosti týkajúce sa tohto skutku.

Keďže v predmetnej veci bola už na hlavnom pojednávaní vyvrátená obrana obžalovaného o tom, že skutok mali spáchať iné dve osoby, od ktorých on časť vecí v cestovnej taške kúpil, súd odmietol vykonať ďalšie dôkazy vo forme výsluchov svedkov navrhnutých odsúdeným, ktorí by opätovne mali uvádzať takúto informáciu, s ktorou sa už súd v rámci konania na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu vysporiadal.

Súd má za to, že odsúdený v konaní o povolení obnovy konania neuviedol také nové skutočnosti alebo dôkazy, s ktorými sa už súd v konaní vo veci samej nevysporiadal, preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania ako nedôvodný zamietol.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného má súd za to, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samej osobe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.